

Roosevelt zna zmagati s priporočilom glede reorganizacije najvišje ameriške sodnije

Washington, 16. marca. Vre- ste nasprotnikov predloga pred- sednika Roosevelta, da se okrne oblast najvišje sodnije, so se za- čele zniževati v številu, zlasti kar se tiče senatne zbornice kongresa.

Še zadnji teden so imeli na- sprotniki predloga v senatni zbornici 37 glasov proti predlo- gu predsednika, zagovorniki Roosevelta pa 35, dočim je 23 senatorjev še vedno neodločenih, kako bi glasovali.

V ponedeljek pa se je senator Norris, liberalni republikanec, v svojem mišljenju "spreobrnil" in izjavil, da je na vsak način potrebno, da tudi kongres nare-

di postavijo glede reorganizacije sodnije, poleg tega, da se sprej- me tozadevni ustavni amend- ment.

Poleg Norrisa je tudi senator George izjavil, da bo podpiral predsednika. Zagovorniki Roose- velta imajo sedaj v senatni zbor- nici 37 glasov, nasprotniki 35, a neodločenih je še vedno 23 se- natorjev.

Ne bo dolgo, ko bo prišlo v se- natni zbornici do glasovanja gle- de najvišje sodnije, in če bi se glasovanje vršilo danes, bi Roosevelt zmagal z lepo večino. To je mnenje vseh političnih opa- zovalcev v glavnem mesu.

LaGuardia je ponovno bi- čal diktatorja Hitlerja

New York, 16. marca. New- yorški župan Fiorello LaGuardia je sinoči ponovil napad na nem- škega diktatorja Hitlerja, ko je imel govor v Madison Square Gardenu ob priliki zborovanja "American Jewish Congress." 20,000 ljudi je gromovito ploska- lo županu, ko se je okoli polnoči prikazal v dvorani. S silnim navdušenjem je bila sprejeta no- vica, da se bojkotira vse, kar pri- haja iz Nemčije. Predsednik shoda je bil znani židovski rabi- nec Stephen Wise, ki je pozval navzoče, da zberejo fond, da se bojkot uspešno začne. Navzoči so prispevali \$6,000.00. Govor- niki na shodu so povdarjali, da shod ni bil sklican proti nemške- mu narodu, pač pa proti dikta- torju Hitlerju. Eden izmed go- vornikov na shodu je bil tudi John Lewis, predsednik unijskih premogarjev v Ameriki, ki je iz- javil, da je unijsko gibanje dan- es v Nemčiji popolnoma zart- to, in da je bilo stotine delavskih boritljev enostavno umorjenih.

Tovarna zaprla

Iz Bluffton, Ohio, se poroča, da sta tam zaprli edini dve to- varni svoja vrata radi "delavske krize," kot so se izjavili kompa- nijski uradniki. Imena obeh to- varen so: Triplett Electrical In- strument Co. in Readrite Meter Works. V obeh tovarnah je de- lalo kakih 300 uslužbencev. Zad- nji teden so se začeli delavci v obeh tovarnah organizirati v unijo. Ko so pa včeraj prišli ljudje na delo, je kompanija de- lavcem naznanila, da je šla na štrajk, izplačala je vsem usluž- bencem, kar je dolgovala in za- prla vrata.

Pripravljeni za štrajk

Kakih 600 uslužbencev v raz- nih clevelandskih perilnicah je pripravljenih za štrajk, ako se kompanije ne pobotajo z unijo. Uslužbenci zahtevajo samo ma- lenkostno zvišanje plače in 45 urni delovnik v tednu.

Ljudsko mnenje

57 odstotkov ameriških držav- ljanov se je doslej izjavilo za reorganizacijo najvišje sodnije, kakor je to priporočil predsednik Roosevelt. Ob istem času se na- znanja, da je 56 odstotkov ame- riških državljanov za novo NRA organizacijo. Prvotno je naj- višja sodnja to zavrnila.

Društvo Garfield

Društvo "Garfield" ima jako važno sejo dne 19. marca. Seja je bila preložena od 27. marca na 19. marca radi velikonočnih pra- znikov. — Tajnica.

Roosevelt molze

Dva šolska dečka v Gran- ton, N. Y., sta bila že dalj časa v skrbeh, če zna pred- sednik Roosevelt — molzi krave. Slišala sta, kako se Roosevelt poteguje za far- marje, toda vedela pa nista, če se Roosevelt kaj razume o farmerskem delu. Njih učitelj je radi tega pisal v Washington, odkoder je do- bil te dni odgovor, da ima Roosevelt tudi svojo farmo v državi New York in da je že večkrat pokazal svojo spretnost pri molžnji krav na svoji farmi. Oba fanta sta sedaj vesela in sta pre- pričana, da se Roosevelt lahko poteguje za ameriške farmerje.

Dohodninski davek v me- stu znaša 14 milijonov

V ponedeljek je bil zadnji dan, ko so morali ljudje poročati gle- de dohodninskega zveznega davka. In ljudje so plačali! Zvezni davčni urad je dobil v ponedeljek nič manj kot \$14,000,000 kot pr- vo četrtino na dohodninski da- vek, kar pomeni, da znaša do- hodninski davek letos v Cleve- landu še enkrat toliko kot lan- sko leto. Enako se poroča tudi iz Columbusa in iz Cincinnatija. Nikdar prej, odkar je bil vpe- ljan dohodninski davek, niso ljudje plačali še tako ogromnih svot. Ena kompanija v Cleve- landu je poslala ček za \$1,000, 000 kot prvo četrtino dohodnin- skega davka. Tisoče ljudi je pla- čalo po \$25.00, \$50.00 ali \$100 dohodninskega davka. Vsega skupaj se je priglasiilo 150,000 oseb v Clevelandu, ki so podvrže- ne dohodninskemu davku.

Ford pravi, da unije zni- žujejo plače

Ways, Okla., 16. marca. Hen- ry Ford je včeraj izjavil, da uni- oniziranje delavcev ne pomeni drugega kot "regimentiranje" delavcev, in da večina delavskih voditeljev, ki sedaj organizirajo jeklarske in avtomobilске delav- ce, nikakor niso iskreni. "Uni- onizacija delavcev pomeni sprva visoke plače, toda kmalu ubije vsako kompeticijo," se je izja- vil Ford. "Delavci ne bi smeli nikdar biti člani unije, ker ima- jo od slednjih le škodo. To vam lahko izpriča vsak, ki se nahaja že več let pri uniji." Ford lahko govori, saj ima vsega dovolj, to- da njegovi uslužbenci nimajo.

Smrtna kosa

Včeraj zjutraj je na svojem domu preminul mlad rojak Fr. Černe star šele 28 let. Rojen je bil v Clevelandu in je stano- val na 16007 Saranac Rd. Pokojni zapušča tu žalujočo sopro- go Jennie, rojeno Kospekar in hčerko Dorothy, mater Uršulo Hlovar, tri brate, Antona, Stan- leya in Stephena in dve sestri, Josephine, poročeno Kunstel in Frances, poročeno Bowden. Po- greb pokojnega se vrši v sobo- to zjutraj ob 8.30 iz Avgust Svetkovnega pogrebnege zavoda na 478 E. 152nd St., v cerkev Marije Vnebovzete in na sv. Pavla pokopališče. Bodi mlade- mu možu ohranjen blag spomin! Precstali družini in sorodni- kom naše iskreno sožalje!

32. poročna obletnica

Danes praznuje predsednik Roosevelt 32. obletnico svoje po- roke. Na obletnico poroke sta moč in žena 1,000 milj oddaljena drug od drugega.

NAJNOVEJŠE VESTI

Detroit, 16. marca. — Gover- ner Frank Murphy je v torek zvečer naznanil, da je štrajk, ki se je začel v štirih velikih de- troitskih hotelih v ponedeljek, poravnal. Uslužbenci so obljui- bili, da se bodo pogajali z last- niki. 2500 hotelskih gostov v štirih hotelih je bilo seveda zelo veselih. Poseben odbor bo vo- dil pogajanja. V odboru bodo trije člani: enega imenujejo us- lužbenci, enega lastniki hotelov, tretji član bo pa župan mesta Detroit.

Paris, 17. marca. — Šest oseb je bilo ubitih in nad 300 ranje- nih na pariških ulicah v torek zvečer, ko so se spopadli komu- nisti in desničarji. Deset na- daljnih oseb umira. 600 oseb je bilo ranjenih. Med aretirani- ci je tudi glavni tajnik mini- sterskega predsednika Bluma.

Bridka resnica . . .

Pretekli ponedeljek je pa- storka "Enakopravnost" napisala na prvi strani to- le: "Ali človek kaj profiti- ra, če gre kupovat v me- sto? Najbrž nič. Zastonj ne dobi ničesar, čestokrat pa slabo robo za dober de- nar. In velike trgovske družbe, ki delajo milijon- ske profite, tudi ničesar ne prispevajo za naše kultur- ne ustanove . . ."

To je najbolj pametna stvar, kar jih je še kdaj napisala "E," če jih je sploh kdaj. Toda "E" se mora potrkati na prsa in vprašati samo sebe, kdo je kriv, da ljudje hodijo v mesto po "slabo robo" za dober denar. V prvi vrsti je to kriva "E" sama, ker prinaša oglase "velikih tr- govskih družb, ki delajo milijonske profite." Tudi nam so bili in so še ponu- jani oglasi "teh velikih tr- govskih družb," toda smo vse take oglašne kot pošten, slovenski časopis odklonili. Mi nismo nikdar priporo- čali ali oglaševali "slabo blago velikih trgovskih družb," ki uničujejo našega trgovca. "E" je to dosled- no delala, v oglaših in no- vicah, potem pa pretaka krekodilove solze. Držimo se dosledno svojih, in za nas vse bo najboljša.

Policija in štrajkarji

New York, 16. marca. Do splošnega spopada je prišlo med policijo in med uslužbenci ne- ke židovske bolnišnice v Broklynu. Uslužbenci so odšli na štrajk, ker so bili preslabo plačani. Policija je končno are- tirala 18 sedečih štrajkarjev v bolnišnici. Obtožila jih je, da so ogrožali javno zdravje. Ostali štrajkarji so obljubili, da se vr- nejo na delo in se bodo pogajali z vodstvom bolnišnice.

Premestitev društv. seje

Društvo Danica št. 34 SDZ je na svoji redni mesečni seji dne 28. februarja 1937 sklenilo, da se radi velikonočne nedelje preloži sejo na 24. marca, pri- četek ob 7.30 zvečer. Prosim, da članstvo to upošteva.

Vincenc Bubnič, tajnik.

Cena na tržnici

Na clevelandski tržnici se je te dni zopet dvignila cena ja- gnetini in govejemu mesu. Ne- znatno je padla cena prešičjemu mesu. Cena oranžam se je dvi- gnila.

Davey dolži mesta

Včeraj je poslal governor Martin L. Davey poslanico državnim postavodajci, v kate- ri, zatrjuje, da se velika me- sta kot Cleveland izogiblje- jo svoji dolžnosti, da skrbijo za brezposelne, in da zvr- tajo vso krivdo in odgo- vornost na državo. Mesta same bi morala v prvi vrsti skrbeti za svoje brezposelne, in če v resnici dokažejo, da tega ne zmorejo, in da so šle mestne vlade do skraj- nosti, da pomagajo ljudem, tedaj šele ima država dolž- nost, da pride na pomoč. Zlasti je šibal governor clevelandskega župana Bur- tona, o katerem je izjavil, da je uradni hinavec in kričoč. Governor Burtona sicer ni imenoval z imenom, toda vsi vedo, na koga je cilj.

5,000 voznikov truckov je začelo s štrajkom

Detroit, 16. marca. Včeraj popoldne je zaštrajkalo 5,000 voznikov truckov, ki prevažajo blago iz Detroita in drugih mest v razne države. Nič manj kot 1,500 truckov počiva. Od štrajka so izvzeti le oni vozniki, ki pre- važajo živež, ki se lahko pokva- ri, vozniki, ki prevažajo mleko, gasolin ali vozniki, ki prevažajo blago samo v okvirju mestnih mej. Ob meje države Michigan so bili poslani unijski zastopniki, katerih naloga je zavrniti vse voznike, ki prihajajo iz drugih držav v Michigan. Vozniki za- htevali 3 cente in pol od milje. Njih sedanja plača znaša od dveh centov do treh in četrt cen- ta od milje. Štrajk, ako ne bo kmalu poravnal, zna imeti res- ne posledice za prehrano prebi- velstva v državi Michigan in v sosednjih državah.

Je ubil ljubimca svoje 9- letne hčerke

Chicago, 16. marca. 35 let stari Arthur Hoagland je danes ubil svojega stanovalca Edwarda Krafthefferja, potem ko je sled- nji izjavil, da bo poročil Hoag- manovo 9 let staro hčerko. Otrok je pripovedoval očetu, da ji Kraftheffer kupuje candy in da jo je že dostikrat poljubil in da jo bo vzal za ženo. Hoagland je stanovalca Krafthefferja, s kate- rim sta bila sicer dobra prijate- lja, tako udaril po glavi in ga vrgel ob zid, da je Kraftheffer takoj izdihnil. Hoagland se je sam izročil policiji.

Zdravstvena zadeva

V Clevelandu se je včeraj mu- dil dr. Thomas Parran, vrhovni načelnik zdravstvenega urada Zedinjenih držav, ki je izjavil, da je dognal, da je mesto Cleve- land precej zaostalo v zdravstve- nih razmerah, zlasti kar se tiče potrebe ljudem, ki trpijo za jetiko ali spolnimi boleznimi. Dr. Parran je znan po vseh Zedi- njenih državah radi svojega ne- prestanega boja za odpravo ve- neričnih bolezni. Povedal je, da se mi v Clevelandu vse preveč zanimamo za strankarsko politi- ko, dočim vse preveč zanemarja- mo javno blagostanje. In pove- dal je trpko resnico.

Čiščenje oblek

Vse čistilne tvrdke oblek v mestu, ki imajo unijske usluž- bence, se sklenile zvišati ceno čiščenja obleke od 85c na \$1.00.

Predsednik mehikanske republike Cardenas je izjavil, da je v Mehiki ponehal cerkveni boj

Oaxaca, Mehiko, 16. marca. Ostri cerkveni boj v mehikanski republiki, ki je povzročal zad- njih dvajset let neštete boje v Mehiki, je sedaj končan.

Tozadevno izjavo je podal predsednik republike Cardenas, ki je imel včeraj daljši pogovor z zastopniki ameriškega časopi- sa. Obenem je tudi očrtal na- daljno politiko, katero bo zasle- dovala mehikanska republika.

Cardenas je izjavil, da verski boji v Mehiki v večini niso bili narodnega ali državnega proble- ma, pač pa večinoma lokalna

vprašanja v posameznih mestih in vaseh.

Sedanja mehikanska vlada, je dejal Cardenas, želi mir, tako v notranjosti svojih mej kot z ostalim svetom. V miru bo Me- hiko najhitreje napredovala.

Obenem je Cardenas povdar- jal, da bo mehikanska vlada v kratkem pripravljena likvidirati svoje tujezemske dolgove, zlasti pa dolg, ki ga ima v Zedinjenih državah. Tudi Leon Trotzky bo lahko še nadalje ostal v Mehiki, dasi si je republika s tem nako- pala hudo sovraštvo od strani Rusije.

90 Italijanov zajetih na fronti pred Madridom. Nacionalisti kot socialisti trdijo, da so zmagali v več bitkah

Madrid, 16. marca. Iz virov španskih socialistov dohaja po- ročilo, da so bili nacionalisti v neposredni bližini Madrida, na Guadalajara fronti, zopet pogna- ni v beg. V tem metazu so loja- listične čete baje zajele 90 laških častnikov in vojakov.

Med vjetimi laškimi častniki se je nahajal neki podpolkovnik, major in en poročnik. Večino Italijanov so dobili, ko so se skr- vali v podzemeljskih rovih.

Nadalje pravi poročilo socia- listov, da so vjeti Italijani izja- vili, da se nahaja na Guadalaja- ra fronti najmanj pet divizij laškega vojskovanja, kar pomeni, da je tam skoraj 50,000 Italijanov. Ena izmed teh divizij se je pred kratkim vdeležila naskoka na Malago, ki je padla nacionali- stom v roke.

Vrhovni poveljnik španskih rebelov, general Mioja, je na-

znanil, da je na madridski fron- ti vse mirno, dočim je vlada re- belov obenem tudi naznanila, da se nahaja na fronti pred Madri- dom do 100,000 laških vojakov. Vrhovno poveljstvo naciona- listov temu odločno ugovarja, in ponovno zatrjuje, da ni v vrstah nacionalistov več kot 15,000 laških vojakov.

Italijani pred Madridom so včeraj tako hitro bežali, da niso imeli časa vzeti s seboj težje in lahke topove. Mnogo topov in streljiva je prišlo lojalistom v roke.

Avila, Španka, 16. marca. Iz tabora nacionalistov se poroča, da imajo nacionalistične čete popolnoma obkroženo vso Gua- dalajara fronto. V prihodnjih treh dnevih nameravajo nacio- nalisti poskusiti z novim gene- ralnim napadom na Madrid.

Znižana pokojnina

Lansko leto avgusta meseca je država Ohio zvišala pokojnino starim ljudem od \$20 na \$25 na mesec. Toda, kot trdijo državni organi, se je pojavil primanj- kljaj v državnih blagajni, radi česar bo država prihodnji mesec prisiljena znižati pokojnino na \$22.50 na mesec, in najbrž kon- čno na \$20.00 na mesec, dokler se ne nabere v blagajni zopet do- volj velik preostanek. Približno plačuje država Ohio \$34,000,000 na leto za starostno pokojnino.

Bodite previdni!

Mnogokrat se pripeti, da vidi znanec znanca na ulici, ko je eden ali drugi ravno korakal preko prometne ulice. Pa mu zakriči: Hey, John! Takji kliči se skrajno nevarni! Kadar ko- rakate preko ulice, pazite samo na promet v obeh smereh, in ne ozirajte se na nobene klise še tako dragega prijatelja, če vam je življenje kaj pri sreč. Prija- telji ali znanci pa naj tudi ne kličejo ljudi, ki se nahajajo v sre- dini prometnih cest, ker v 70 ta- kih slučajih izmed 100 se pripet- ti nesreča.

Vest iz domovine

Margaret Russ, 7203 Myron Ave., je dobila iz vasi Škrilje, fara Ig pri Ljubljani, žalostno vest, da je tam preminul njen brat Florjan Šteblaj, v najlepši moški dobi 36 let. Trpel je ne- prestanto še od vojne. Bodi mu rahla domača zemlja!

Vsi trije . . .

Vsi trije clevelandski angleški dnevniki, The Cleveland Plain Dealer, The Cleveland Press in The Cleveland News, so se izja- vili proti načrtu predsednika Roosevelta za reorganizacijo najvišje sodnije. Plain Dealer je demokratiški list, Press trdi, da je neodvisen, dočim je News republikanskega političnega mi- šljenja. Toda bratci so se znašli v enem hlevu, da udrihajo po popularnem predsedniku, ki sku- ša na postaven in človekoljuben način izboljšati življenje ameri- škemu narodu, toda najde pri vsakem svojem prizadevanju na coklje nativistov, katerim vsaka reforma od daleč — smrdi.

Listnica uredništva

Iz Beech Grove, Ind., smo do- bili od nekega rojaka, katerega podpis je nečitljiv, sporočilo, da je morala hčerka v bolnišnico. Prosim, da se nam zglosi do- točni rojak in bolj razumljivo napiše kako in kaj.

Zenske kegljajo

Danes zvečer ob osmih keg- ljajo članice podružnice št. 28 in 50 od SZZ. Katero veseli keg- ljanje naj pride zraven, četudi še ni pri teamu.

Smrtna kosa

Danes zjutraj je umrl pozna- ni rojak Anton Koci, 15708 Tra- fagar Ave. Pogreb bo vodil August F. Svetek. Podrobnosti priobčimo jutri.

'AMERIŠKA DOMOVINA'

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00. Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00. Za Evropo, celo leto, \$8.00. Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year. U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months. Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months. European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 6th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

33

No. 63, Wed., March 17, 1937

Roosevelt -- diktator?

Že več tednov, odkar je predsednik Roosevelt sprožil predlog, da se izvrši reorganizacija ameriških zveznih sodnij, zlasti pa reorganizacija najvišje sodnije, se vrši v Zedinjenih državah ostra debata po radiu, časopisju, na shodih, na cestah, v tovarnah in uradih.

Odkar je predsednik Lincoln sprožil v javnost vprašanje glede sužnjosti zamorcev nismo imeli v Zedinjenih državah še tako važnega, da, perečega dnevnega vprašanja, kot je vprašanje reorganizacije najvišje sodnije.

V Zedinjenih državah imamo pet vrst sodnij. Najmanjše so vaše sodnije, kjer poslujejo takozvani mirovni sodniki, ki odločujejo o malenkostnih sporih in vprašanjih. Za njimi pridejo mestne sodnije v večjih mestih, ki obravnavajo o mestnih postavah, o tožbah, ki ne presegajo \$1,000.00 v civilnih zadevah, ali o kaznih, ki ne smejo biti višje kot 6 mesecev zapora in \$500 globe.

Niti mirovni sodniki niti mestni sodniki ne tolmačijo postav, pač pa samo sodijo tako kot postava narekuje. Potem pa imamo takozvane okrajne sodnike. Teh sodnikov je v vsakem okraju (county) več ali manj, mnogokrat samo eden, kar je odvisno od števila prebivalstva v dotičnem okraju. V Clevelandu jih imamo na primer 18, ker šteje Cuyahoga okraj nad en milijon prebivalcev. Na okrajnih sodnijah se lahko razpravlja o vsakovrstnih postavah, za vsako svoto v civilnih zadevah, in okrajni sodniki imajo tudi moč obsoditi zločinca v smrt.

Nad okrajnimi sodniki so državni apelatni sodniki, ki obravnavajo o tožbah, zgubljenih ali dobljenih na okrajnih sodnijah. Nadaljna in končna panoga okrajnih sodnij je državno najvišje sodišče. Vsaka država ima eno tako sodišče.

Mirovni sodniki, mestni sodniki, okrajni in apelatni ter sodniki najvišje sodnije v vsaki državi so izvoljeni direktno od naroda za gotovo dobo let, največkrat za šest let. Ljudstvo jih po volji odstavlja ali ponovno voli za nje.

Potem pa imamo še eno vrsto sodnikov v Zedinjenih državah, in tem pravimo zvezni sodniki. Ti odločajo v slučajih sporov med državljani ene in druge države, oni sodijo in razsojajo o zveznih postavah, katere naredi kongres, in imajo — vsaj dozdevno — pravico odločevati, če postava odgovarja ameriški ustavi ali ne. Zvezne sodnije imajo tri stopnje.

Najprvo so okrožne zvezne sodnije, ki so najnižja inštanca zveznih sodnij. V Clevelandu imamo na primer dva zvezna sodnika. Kdor ni zadovoljen z razsodbo na teh okrožnih zveznih sodnijah, se lahko pritožbi na apelatno zvezno sodnijo, in kdor še ni zadovoljen z razsodbo, gre na najvišjo sodnjo dežele, ki se nahaja v Washingtonu.

Dočim so mirovni sodniki, mestni, okrajni, apelatni in državni sodniki posameznih držav izvoljeni od naroda, so pa zvezni sodniki imenovani od predsednika Zedinjenih držav, in senatna zbornica kongresa mora potrditi tako imenovanje, sicer ni veljavno.

Zvezni sodniki vseh treh kategorij so imenovani do smrti, in razven če niso povzročili velikega zločina jih ne more nihče odstraniti. In še celo v slučaju zločina je silno težko odstraniti zvezne sodnike, dasi niso bili izvoljeni od naroda. Pravico obtožiti zveznega sodnika ima poslanska zbornica kongresa, pregnati iz urada pa ima senatna zbornica kongresa. In to je dolgotrajen proces, ki vzame vselej mesece in mesece razprav, in mora senatna zbornica glasovati z dvetretinsko večino za krivdo, predno se vrže zveznega sodnika iz urada.

Zvezni sodnik je lahko star 100 let ali več, pa še lahko vztraja v svojem uradu. Ameriška ustava pravi, da so zvezni sodniki imenovani do svoje smrti ali pa so lahko odstavljeni radi večjega zločina.

Predsednik Roosevelt je dognal, da to nikakor ni pravično. Vsak človek, ki je doživljal svojo življensko nalogo, naj se umakne v pokoj in naredi prostor drugemu. Kajti med seboj imamo sodnike stare nad 80 let, ki so neprestano bolehnji, ki sploh ne vršijo svojih sodnijskih dolžnosti, toda plačo vlečejo vseeno in čakajo, kdaj jih bo angel smrti poklical k sebi.

Kaj pravile?

V Clevelandu se je hotel vseliti nov raket: metri za parkarje avtomobilov! Naš councilman Tone Vehovec je rekel, da je proti temu že iz razloga, ker sta prišla k njemu dva človeka in ga skušala podkupiti, da bi glasoval za te metre. Nekateri so rekli, da je Tone kar tja v en dan govoril. Ampak fakt pa je, da sta se par dni zatem, ko je Mr. Vehovec razkrinkal nameravano podkupnino, dva zastopnika kompanije, ki prodaja te metre, "mufala" iz nekega clevelandskega hotela — neznanu kam.

Nekateri se čudijo, da ravno Mr. Vehovec vedno ponuja podkupnino. Well, morda je samo Mr. Vehovec tak, da to javno pove, drugi pa take stvari zamolčijo. Kupiti se Tone ne da in to je prav.

BESEDA IZ NARODA

Boljše bi bilo brez preprirov

Barborton, O. — Naj mi bo dovoljeno, da dodam, kar je bilo zadnjič pomankljivega v dopisu pod gornjim naslovom, da bo nekoliko bolj jasno dopisniku "Jaz pa vse drugače mislim" v A. D. z dne 9. marca, Mr. Fr. Stokarju.

Glede "kritike" napram uredniku A. D. je ne najdem v Opaškarjevem dopisu, niti v mojem. Mr. Opaškar je le povedal svoje mnenje kaj javnost misli (in to misli pretežna večina zavednih Slovencev), kakor sem tudi jaz povedal svoje mnenje o medsebojnem ruvanju. Kar se tiče Mr. Opaškara, prepustim njemu vso stvar. Ker je pa Mr. Frank Stokar pisal dostojno ter tudi povedal svoje mnenje, naj mu te vrstice služijo v nadaljno pojasnilo. Mr. Stokar, vi sprašujete zakaj da se nisem oglasil še tedaj, ko je bilo uredništvo Ameriške Domovine napadeno od strani Enakopravnosti. Naj bo povedano, da se zato nisem oglasil, ker Enakopravnosti ne čitam oziroma nisem nje naročnik. Da bi jo pa pri kakem sosedu čital brezplačno, bi se mi pa zdelo preponiževalno, ker se zavedam, da morejo listi izhajati le od plačanih naročnikov.

Nadalje vas zagotavljam, Mr. Sckar, da listov, v katerih so osebnosti in napadi rojak proti rojaku, nisem naročnik in jih že dolgo več ne čitam. Ravno radi tega principa si štejem v dolžnost, da povem svoje mnenje uredniku lista, katerega čitam, kar se tiče njegovega pisanja, politike ali napadov.

Ta čas ko je urednik "E", prvi začel napadati urednike A. D. je bila Vaša prva dolžnost pisati uredniku Enakopravnosti, da naj preneha z napadi. Saj ste vendar čitali napade ne? In ker ste jih čitali, tedaj sodim, da ste bili tudi naročnik, ker vem, da ste toliko pošteni, da ne čitate lista, na katerega niste naročeni oziroma ga ne plačujete.

Veste, vsak količnik inteligentnega človeka ne želi javnih preprirov, kakršni se sedaj vrše v nekaterih slovenskih časopisih. Zelo neinteligentno se mi tudi vidi svetovati uredniku, ali pa obema strankama, naj se javno udrihata in delata nasprotja med njih simpatičarji ter begata že itak neusmiljeno nesložni narod. Poglejte no v veliko angleško časopisje. V desetih letih ni toliko obrekovanj v njih kot je v kakem slovenskem maledu v eni številki na eni strani. Slovenci imamo v ameriški javnosti vsaj nekoliko ugleda, ako bi pa ameriška javnost čitala nekaj našega časopisja ter ga, seveda, razumela, tedaj bi pa naš narod prištevali daleč v ozadje za Abesince.

S tem končujem to polemiko in upam, da razumete moje stališče kar se tiče javnih preprirov. Da ste mi zdravi!

Andrew Bombach.

Zahvala, ki je na mestu

Lepo je bilo in vse se je uredilo, kar smo pisali v prid bazarja, kateri je bil prirejen od članstva društva Najsvetjesejšega Imena naše fare sv. Vida v nedeljo 7. marca v dvorani pod cerkvijo. Udeležba je bila sijajna. Dvorana je bila vedno napolnena. Posebno zvečer je bilo toliko ljudstva, da se je vse trlo. Farani so se odzvali našemu klicu in vabilu. Toda ne samo farani naše fare, tudi iz drugih faran so prišli in si ogledali naš Monte Carlo ter prispevali za naše cerkev. Tu smo videli naše brate Hrvate, Poljake, Nemce, še celo Italijani so prišli na naš bazar in nadomestili precej

naših uglednih faranov, katerim ni bilo mogoče iz enega ali drugega vzroka priti in prispevati za svojo cerkev. Morda pa tudi niso tako goreči za cerkev, kot se sami slikajo. Ni dovolj, da samo v cerkev hodiš, ampak moraš isto tudi po svoji moči podpirati, če hočeš biti pravi katoličan in se šteti za farana.

Res je bilo lepo in vse je bilo veselo in židane volje. Zakaj pa tudi ne, saj denarja je bilo na koše, vsak ga je imel toliko, da je kar tisočake metal od sebe. Nek moj prijatelj se prerije do bare in ves upehah vrže stotak na mizo, rekoč: "Daj mi dve pivci, drobriž pa ti spravi!" Tako je bilo povsod dosti denarja, dosti veselja in smeha, da je lahko vsakemu žal, ki se ni udeležil bazarja ali bolje rečeno, milijonskega večera naše fare.

Pokazalo se je, da so se člani društva Najsv. Imena res nekaj dobrega izmislili. To društvo je pač močna podpora naše fare. Ta bazar in kar je bilo v zvezi z njim nam je prinesel lepo vsoto, okrog tri tisočake. To je že precej lepa vsota, kaj ne da in se ž njo že nekaj napraviti. Zato je pa tudi naša dolžnost, da se iz srca zahvalimo tistim, ki so nam šli na roko in nam pomagali do tako lepega uspeha.

Lepo se zahvaljujemo društvu Orel za njih sodelovanje in pomoč. Enako tudi Marijini družbi, Materinskemu klubu, Oltarnemu društvu, oltarskim strežnikom, dramatičnemu klubu in mladinskemu oddelku društva Najsv. Imena. Lepa hvala našim č. gg. duhovnikom za oznanilo in povabilo s priznice. Nadalje se zahvaljujemo Mr. Franku Racetu ml., za ves darovani sladoled, kar smo ga porabili. Hvala vsem, ki so kaj darovali za bazar. Hvala nagradnikom, ki so nagrade vrnili nazaj. Hvala Ameriški Domovini za tako lepo reklamo.

Končno se pa iz srca zahvaljujemo vsem, ki ste prišli na ta bazar in nam pomagali do tako lepega uspeha, ki je v korist in pomoč naši cerkvi. Bog vam vsem skupaj stotero povrni.

Lawrence Bandi, član.

Shod katoliškega tiska v Clevelandu

Cleveland (Newburg), O. — Po vseh večjih naselbinah po Ameriki se vršijo shodi za razširjenje katoliškega tiska. Tudi Slovenci v Clevelandu ne smejo zaostajati za drugimi Slovenci širom Amerike. V nedeljo pokažimo, da spoštujemo katoliško prepričanje. Slovenci iz fare sv. Lawrence smo se odzvali še vedno odzvali kadar so nas klicali naši voditelji. Gotov tudi v nedeljo popoldne ne bomo med zadnjimi.

Kaj je tega treba, bo morda kdo ugovarjal. O, potreba je še dosti več kar smo dozdaj storili. — Sovražniki katoličanstva porabijo vsako priliko, da razširijo protiversko čtivo med svoje rojake. Mi, kateri nismo utrjeni, pa dobimo nasprotne časopise slučajno v roke. Ko ga prvič primemo v roke, se nam gabi tako pisanje. Ko ga pa večkrat čitamo, postanemo dvomljivi, če nas li duhovniki prav učijo. Postanemo mlačni in izgubimo vere v Boga in duhovnike je blizu. Morda smo oddaljeni od cerkve, ostanemo eno nedeljo brez maše, potem pa še protiverski časopis v hiši, pa ni čudno, če popolnoma zapustimo to, kar nam bi moralo biti najdražje. Vse posvetno bomo zapustili drugim, le versko prepričanje ponesejo sabo onkraj groba.

Ob takih katoliških shodih se takorekoč versko utrdimo, da moremo vsakdanje izkušnje premagovati. Apelira se na vse

Slovence, ne samo one, kateri živite blizu cerkve, za vse, tudi za vas oddaljene je sklican katoliški shod v nedeljo 21. marca v Slovenskem narodnem domu na St. Clair ave. Morda je vaš sosed bolj mlačen za vero, cerkev in Boga. Idite k njemu in mu v lepih besedah povejte, da se v nedeljo popoldne vrši katoliški shod. Pa ga povabite, naj še tudi on gre z vami.

Ta shod pa ni prirejen samo za moše, je tudi za žene, fante in dekleta. Le otroci naj ostanejo doma. Saj to nas nič ne stane, le malenkost za vožnjo, pa bomo imeli velike koristi ne samo zase, ampak tudi za naše potomce.

Ker se shod prične ob treh popoldne, se pripočea društvom, kateri imate tisti dan sejo, da nekoliko pohitite, da boste tudi vi pravočasno na mestu.

Torej vsi newburški Slovenci in Slovenci na shod v nedeljo popoldne! Pozdrav vsem in na svidenje.

J. Resnik.

Družba sv. Mohorja

Kakor vsako leto, se je tudi letos precej ljudi priglasilo za naročbo knjig, katere izdaja družba sv. Mohorja. Udnina za Ameriko stane \$1.25 pa se dobi za ta denar 6 lepih in poučnih knjig, zaeno pa pomaga član ali ud vzdrževati oziroma podpirati najstarejšo kulturno ustanovo slovenskega naroda, družbo sv. Mohorja, ki ima na polju književnosti največ zaslug za naš narod.

Radi tega se prijazno vabi rojake in rojakinje, da se naroče na knjige Družbe sv. Mohorja, bodisi da ponove ali se naroče na novo. Knjige, kot rečeno, so vredne tega denarja. Letos izide tudi poseben molitvenik, ki bo zelo priročen in priporočljiv. Kdor plača 25c, dobi ta molitvenik vezan. Ker molitvenik izide kot obligatna knjiga Družbe sv. Mohorja, se priporoča, da doplačajo vsi tisti, ki že ne molitvenik vezan, le 25c. No, ali ni vreden?! Tisti, ki so že plačali običajnih \$1.25, lahko še doplačajo ta mesec in ta mesec se tudi lahko naroče na knjige vsi, ki jih žele.

Vsako jesen, ko izidejo knjige, je toliko povpraševanja, če je kaj "ekstra" knjig, da ni moč zgolj mnogim ustreči. Zato se poslužite te prilike in se naročite, dokler je čas.

Jože Grdina, zastop. družbe sv. Mohorja.

Plemenitost naših društev in organizacij

Komaj je vodstvo Slovenskega doma na Holmes Ave. naznanilo v javnosti, da se bo v ugled naselbine in iz potrebe finančnih dohodkov napravilo prizidek poleg sedanje stavbe, kateri naj bi služil kot pivnica oziroma "Club room", že so društva podvzela akcijo in priskočila na pomoč, da se ta stavba, kolikor je mogoče, financira. Zelo nam je ljubo, da navedemo na tem mestu tista društva, ki so do sedaj podpisala nove delnice. Društvo Kras št. 8 SDZ. je kupilo za \$150.00, društvo Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ. za \$50.00, društvo Sv. Helene KSKJ gotovo št. 10 za \$50 delnic. Zelo dobro in hvalevredno se je izkazal klub slovenskih groceristov in mesarjev, ki je podpisal za \$100.00 delnic.

Prihodnje dneve pa bodo imele nekatera društva svoje redne seje in z gotovostjo se pričakuje, da bodo tudi ona podpisala čimveč delnic našega doma. Društvo Sv. Jožefa št. 169 K. S. K. J. ima redno sejo v četrtek večer. v Slov. Domu na Holmes Ave. in upati je poleg obilnih darov, ki jih imajo v zvezi z naraščanjem, da se bodo odlično

odrezali v razumevanju potrebe narodnega doma.

Vsako drugo nedeljo ima godba Sv. Jožefa svojo vajo v Slov. Domu na Holmes Ave. Zdi se mi, kakor bi ta godba k življenju prebujala one, ki so leta spali v naselbini in se odtegnili javnemu življenju. Mogoče in ponosno doni iz Slov. doma slovenska melodija in tega nam je bilo potreba, da se zdramimo mi z njimi in poprimemo skupaj za narodno stvar.

Direktor Frank Znidaršič je tako aktiven v prodaji novih delnic, da celo pozabi kdaj pol dne zvoniti. Prepričan sem, da bo napravil takšen rekord v prodaji delnic, ki ga ni še nikdo med Slovenci. Čast zavednemu in požrtvovalnemu možu.

Louis Jerkič, predsednik društva Kras, je kaj priden dečko in vsakega, ki ga sreča popraša, če ni, naj postane delničar S. D. Zavzela sta se z Fr. Znidaršičem, da bosta medsebojno tekmovala in težko je reči, kdo bo zmagovalac. Lojze je "poj" Vipave in z njim ni lahko čenjšne zobati.

Tudi drugi direktorji so pridni na delu in če vas kdo kaj pobadra, le podpisite eno ali dve delnici, ker gre za dobro in koristno stvar. Naša iskrena želja je, da bi čimprej lahko rekli: "Stoodstotno je Slovenski dom naš in naših potomcev!"

Joško Penko.

White Motor v večjih prostorih

Ker se je posel White Motor družbe tako povečal v zadnjem letu, se je za clevelandsko okrožje, ki se je sedaj nahajalo na East 79th in St. Clair, otvorilo nove prostore na 1421 E. 49th St.

Nov prostor se nahaja med Superior in St. Clair, v centralnem prostoru bo novo poslopje imelo pod streho vse oddelke — prodajo, postrežbo, avtne dele, rabljene truke, knjigovodstvo in kreditni department. Prostor obsega 75,000 kvadratnih čevljev površine in bo imel popolnoma novo opremo za popravljati truke White in Indiana izdelka. Poleg bo tudi velik razstavni prostor, kjer se bodo videli vsi tipi White truckov, kot tudi vse vrste in izdelke rabljenih truckov.

Pod vodstvom Andersona se je lansko leto povečalo posel družbe za 100 procentov. Anderson vabi vse, da pridejo v nove prostore in pregledajo iste.

Poleg Andersona je clevelandsko okrožje zastopano po H. H. Young, K. A. Roesch, E. J. Witter, George Matheis, P. J. Gallagher in H. O. Hoffman.

Zvestoba

V Tokiju na Japonskem je hodil zadnjih deset let neki pes vsak dan pred Shibuya železniško postajo ter tam ležal po cele ure in čakal povratka svojega gospodarja, ki je že pred desetimi leti umrl. Pes je hodil tja, dokler je poginil. Ta zvestoba je šla Japoncem tako do srca, da mu niso samo postavili spomenika na mestu, kamor je hodil polegati, marveč so male kipce, posnetke tega spomenika, poslali vsem ljudem po deželi, kjer naj pred očujejo otrokom simbol zvestobe.

Če verjamele al' pa ne

Tole mi je zaupal Tone Grdina med štirimi očmi, pa je pozabil povedati, da naj lepo zase obdržim, da se ne bo dobrim ljudem jemalo kredita. Pa take stvari spadajo na javno pozornico, torej le na dan s stvarjo.

Ko jo je Mr. Grdina rinil iz Girarda proti Genevi s slavnostnim spremljevanjem prijaznih Girardčanov, so se ustavili najprej na farmi Toneta Košička in njegove prijazne ženske Jennie. Girardčanov namreč ne spravi mimo te farme, da ne bi malo povasovali. Lepo so bili sprejeti, kakopak. V veselem razgovoru je Košičkova Jennie tudi izdala slabosti njenega Toneta, ko je šel ravno konje kazat Johnu Jesenkotu in Janezu Anžičku, ki se zastopita na tako stvar in znata reči eno ali drugo.

Torej hudomušna Jennie je pripovedovala, kako sta se nekoč s Tonetom vozila iz Girarda lomov. Jennie se je hotela postaviti, pa si je kupila bolj majhne šolčke. Ker je precej plešala, so njene nožice hudo trpele, dokler nista šla s Tonetom v avto, da se odpeljeta domov. Nista bila še pri ledrarnici, ko si je Jennie že sezula čevljičke in z globokim "ah" si je hladila rpeče nožice na zadnjem sedalu avtomobila. Tone je vozil. Ampak kako je vozil! Jennie se je zdelo, da se Tone ne more prav orientirati in se ne more odločiti, ali bi vozil po grabnu na levi strani ceste, ali po grabnu na desni strani. To je dalo Jennie mnogo misliti, kar bi dalo pač misliti vsaki skrbni zatonski ženi v takem slučaju.

Po globokem preudarku se je Jennie odločila poslati Toneta v pokoj in da bo sama prišla z vodilno kolo, če hoče še kdaj videti svojo lepo farmo. Obuje si torej zopet šolence, spodi Toneta na zadnji sedež in prime za vaveti. Tonetu se je to strašno dopadlo in brez ugovora zamenja sedež s svojo ženo, rekoč, da se bo vsaj enkrat dobro naspal.

Jennie lepo vozi in vozi, dokler ne privozi na križpot, kjer ni vedela, ali bi krenila na levo, ali bi krenila na desno, ali bi vozila naravnost. Zavpije torej nad cenjenim soprogom in zahteva pojasnila, kam naj obrne. Tonetu se pa ni zdelo vredno, da bi polagal kako važnost na take malenkosti, kot je križpotje, pa samo zamomlja: "Kar naravnost vozi, saj je dosti garolina v tanku." No, pa vozi Jennie naravnost in se je izkazalo, da je bila to prava pot. — Kmalu zavoji na domače dvorišče in ustavi avto. To pa Tonetu ni bilo všeč, ker se mu je vožnja zelo dopadla, pa zakriči:

"Kaj pa stojiš! Kar naravnost vozi, saj je dosti garolina v tanku!" Jennie mu skuša dopovedati, da sta zdaj na koncu sveta in naj se skida z avta, Tone pa samo govori: "Kar naprej vozi. . ."

Končno ni energični Jennie preostajalo nič drugega, kot da je odprla vrata, za katerimi je imel svoj glavni stan Tone in ta je prišel lepo po bližnjici na svojo farmo. Ko je Tone sprevlidel situacijo, je bil zelo hvaležen ženi, da ga je tako lepo domov pripeljala.

Tako je pripovedovala Jennie in hitro prenehala, ker prav takrat je prišel Tone nazaj v hišo. Zato je pa Jennie hitela vabit: "Dajte no, prigriznite naše klobase, po prav dobre. Tako je spretno zmešala pogovor, da ne bi kdo pomotoma vprašal Toneta, kako se je vozil iz Girarda domov.

Jaz vse to do pičice verjamem, ker tudi jaz sem se nekoč tako vozil iz Girarda na Gramčeve farme in sem se sredi pota spuntal in napovedal sedeži štrajk, da je moral potem Jože Gramčvoziiti do doma.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem tiskarstvu K. Mays

"Sedaj ne. Morebiti pozneje."

"Kaj, pes," je vpil kjaja, "ti da bi mi dal okusiti bič —? Ti pa meni —?"

"Morebiti ga boš še okusil," sem odgovoril mesto Halefa. "Kjaja si v tejle vasi, si rekel. Ali pa tudi veš, kdo da smo mi?"

Na to vprašanje seveda ni nič odgovoril. Vroče mu je prihajalo. Kdo ve, si je menda mislil, kako gospodje da smo. Negotovo nas je gledal.

Naredil sem strog obraz in osorno vprašal:

"Dejal si, da je tale človek tvoj kawwas, ali ne?"

"Da."

"Ni kawwas! Kje je rojen?"

"V Bu kjoju."

"Jako dobro! Kdo ti ga je torej poslal semkaj na službovanje? Nihče! V Bu kjoju je rojen, domačin je in sam si si ga naredil za slugo! Kawwas pa ni!"

Pa si pogledaj tele tri jezdece! Padišahovo suknjo nosijo! Tale tvoj vaščan in nočni čuvaj je samo tvoj sluga, mene pa spremajajo trije pravi kawwas! Ali slutiš, da sem čisto drug človek, nego si misliš?"

Da bi dal večji poudarek mojim besedam, mu je Halef podjetno pomahal z bičem pod nosom. Ves preplašen se je kjaja umaknil.

Tudi drugi vaščani so se umaknili. Na obrazih sem jim bral, da nas imajo za velike gospode. In to sem hotel s svojim nastopom doseči. Na Jutrovem le s strahovanjem kaj dosežeš. In strahu sem moral tudi tem ljudem nagnati, če sem hotel od njih resnico zvedeti.

"Odgovori torej!" sem osorno nadaljeval.

"Gospod, povej prej, kdo si!" je to pot že zelo ponižno povedal vaški kjaja.

Halef ga je nahirulil:

"Človek! Črv! Kako si drzneš zahtevati, da ti naj tale visoki gospod pove, kdo da je? Pa milosten bom in ti bom povedal, da stojš pred visokim in plemenitim hadži effendijem Kara ben Nemšijem, ki mu naj Allah nakloni še mnogo tisoč let, ne vstevši še tudi zime. Upam, da si že čul o njem!"

"Ne, nikdar se nisem čul o njem!" je čisto po resnici povedal prestrašen kjaja.

"Kaj? Nikdar si nisi čul o njem?" je zagrmel mali Halef nad njim. "Ali ti naj namažem hrbet s tole zdravilno kožo nilskega konja in ti mečkam možgane tako dolgo, da ti bo prišla pametna misel? Pomisli nekoliko, kaj se boš spomnil!"

"Da! Čul sem že o njem!" je v strahu priznaval kjaja.

"Ali si samo enkrat čul o njem?"

"Ne, mnogokrat že!"

"Tvoja sreča, kjaja, da si se spomnil! Sicer bi te bil dal zvezati in bi te bil v Stambul poslal, da te vržejo v Bospor! Kajti tako kazen zasluži, kdor ne pozna mojega gospoda!"

Sedaj pa poslušaj, kaj ti bo tale visoki in odlični effendi milostno povedal!"

Pustil je ubogega, omččanega kjajo, obrnil konja in odjezdil nazaj k nam. Oči so mu sršale v ponarejeni jezi, krog ust pa mu je drhtela hudomušnost. Dobri hadži se je siloma premagoval, da ni butnil v prešeren smeh.

Vseh oči so visele na mojih ustih. Obrnil sem se torej h kjaji in mu pomirljivo dejal: "Nisem prišel, da vam kaj hudega storim. Toda vajen sem, da na svoja vprašanja dobim takoj točen odgovor."

Tale človek, ki je vaš nočni čuvaj, pa mi ni hotel odgovoriti, denar je izsiljeval iz mene. In zato sem ga dal bičati. Čisto na njem samem je, ali

bo morebiti še tudi bastonado dobil."

Obrnil sem se k bedžiju. Kjaja mu je hlastno mignil in zašepetal:

"Pri Allahu, odgovori brž!"

Nočni čuvaj padišahovih bučkajskih podanikov se je zbral v pozor, kot da ima pred seboj samega padišaha, vladarja vseh pravovernih, in ponižno dejal:

"Effendi, vprašaj me!"

"Ali si pretečeno noč bdel?"

"Da."

"Kako dolgo?"

"Od večera do jutra."

"Kod si stražil?"

"Na vasi in po cesti."

"Ali so prišli ponoči tuji na vas?"

"Ne."

"Nikaki tuji niso jezdili skozi vas?"

"Ne."

Se preden je odgovoril, so njegove oči vprašaje šinile k predstojniku. Kjajevega obraza sicer nisem videl, pa bekdžijev pogled mi je dovolj povedal. Mož ni govoril resnice.

"Lažeš!" sem ga nahirulil.

"Gospod, resnico govorim!"

Naglo sem se obrnil h kjajji.

In res — nisem se zmotil.

Kjaja je svareče držal prst na ustih. Prej mu je šepnil, naj brž odgovori. Ni še vedel, kaj bom vprašal. Ko pa sem mu govoril o tujcih, mu je mignil, naj molči.

Seveda sem razumel, zakaj mu tako namigava. Vprašal sem spet bekdžija:

"Tudi z nobenim tujcem nisi govoril?"

"Ne."

"Dobro! Kjaja, kje stanuješ?"

"Tamle v tisti hiši."

"Ti in bekdži me bodeta spremljala na tvoje stanovanje! Pa le vidva! Govoriti moram z vama!"

Odšel sem h kjajevi hiši in stopil skozi vrata. Niti ozrl se nisem, ali gresta za menoj. Vedel sem, da bodeta ubogala.

Hiša je bila zidana v bulgarskem slogu. Samo eno sobo je imela, ki pa se je dala s premakljivimi stenami, spletenimi iz vrhja, po potrebi razdeliti v več prostorov. V prvi taki "sobi" je stal nekaj stol, nanj sem sedel.

Kjaja in njegov sluga sta res ubogala, prišla sta za menoj. In skozi luknjo v steni, ki je pomenila okno, sem videl, da so zunaj še vedno tali vaščani, pa spoštljivo oddaljeni od mojih tovarišev.

Občinski predstojnik in njegov nočni čuvaj se nista počutila dobro, to sem jima bral na obrazih. Bala sta se me. In njun strah sem koj izrabil za svoje namene.

"Bekdži, povej, ali še vztrajaš pri tem, kar si prej trdil?"

"Da."

"Vkljub temu, da si me nalagal?"

"Nisem lagal, gospod!"

"Lagal si, in sicer samo zato, ker je kjaja tako hotel!"

Kjaja se je prestrašil.

"Effendi . . .!"

"Kaj? Ali morebiti ni res?"

"Ne! Saj mu niti besedice nisem rekel!"

"Pa namigaval si mu!"

"Tudi ne."

"Oba lažeta! Ali poznata povest o židu, ki je utonil, ker je legel spat v vodnjak?"

"Da."

"Kakor tistemu židu, tako se bo tudi vama godilo! V nevarnost se podajata, ki vaju bo zalila kakor vodnjak tistega žida. Utonila bodeta v nevarnosti!"

(Dalje prihodnjic)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE!

Zaloigra mehiške cesarice

Dne 19. januarja je minilo 10 let, ko je umrla nekdanja meksikanska cesarica Šarlota, katera je dolga leta svojega žalostnega življenja prebila v blaznosti. Šarlota se je rodila kot hčerka prvega belgijskega kralja Leopolda I. ter princezije Luize Orleanske dne 7. junija 1840. Silno lepo, dobro vzgojeno ter duhovito dekle je snubilo mnogo snubcev. Toda vse je zavrnila, da je kot 17 let stara nevesta stopila pred oltar z avstrijskim nadvojvodom Maksom. Ta je bil mlajši brat avstrijskega cesarja Franca Jožefa. Maks je bil lep in viteški mož. Bil je visoko izobražen ter je bil bolj učenjak, kakor pa nadvojvoda. Toda družinske sreče nista dolgo uživala. Iz okvirov preprostega in srečnega družinskega življenja je častihlepno Šarlota gnalo h kaj višjemu in večjemu. Kmalu so se ji želje izpolnile. Leta 1863 je tedanji francoski cesar Napoleon III. ponudil nadvojvodu Maksu cesarsko krono na novo ustanovljenega meksikanskega cesarstva, katero je sam ustanovil in držal s francosko posadko. Šarlota si je na vse kriplje prizadevala, da bi njen mož postal cesar in ona z njim cesarica. Po dolgem oklevanju je naposled nadvojvoda Maks res sprejel ponujano mu čast ter začel zbirati prostovoljce, katere je hotel vzeti seboj v Meksiko, da bi se lahko naslonil na vojaško silo, katero bo privedel seboj.

Dne 12. junija 1864 je cesar Maksimilijan s svojo ženo res stopil na mehiška tla, viharno pozdravljen od vseh strani. Vse je bilo slavnostno okrašeno, koder se je pomikal cesarski sprevod. Dne 26. julija je Šarlota pisala domov svoji stari materi, vdovi nekdanjega francoskega kralja Ludvika Filipa iz rodovine Burbonov tole pismo, katero dokazuje, kako samozavestna je bila mlada cesarica ter da ni prav nič slutila, kakšna usoda kmalu čaka njo in njenega moža. Pisala je takole:

"Ta dežela ima v kljub vsej svoji razkosanosti veliko upanje v Maksa, od katerega pričakuje vsega. Ljudje so se spametovali in vojaških uporov je konec. V krogih izobražencev želijo deželi napredka ter slutijo, da čakajo to deželo v prihodnosti še velike reči. Pogojev za to je dovolj,

čeprav bo treba še mnogo dela, poguma in vztrajnosti. Vsega tega pa nam ne manjka. . . . Vsi so nama zelo prijazni. Nikjer še nisem slišala, da bi bili tako navdušeno klicali "vivat," niti v Belgiji ne, kakor delajo tukaj. Francozi tekmujejo z Mehikanci. Zato, draga stara mama, bodita kar brez skrbi zaradi najine prihodnosti. Najmanjša nevarnost nama ne preti. Začenjajo naju ljubiti . . ."

Še meseca decembra istega leta je pisala domov, da je prišla stara nevesta stopila pred oltar z avstrijskim nadvojvodom Maksom. Ta je bil mlajši brat avstrijskega cesarja Franca Jožefa. Maks je bil lep in viteški mož. Bil je visoko izobražen ter je bil bolj učenjak, kakor pa nadvojvoda. Toda družinske sreče nista dolgo uživala. Iz okvirov preprostega in srečnega družinskega življenja je častihlepno Šarlota gnalo h kaj višjemu in večjemu. Kmalu so se ji želje izpolnile. Leta 1863 je tedanji francoski cesar Napoleon III. ponudil nadvojvodu Maksu cesarsko krono na novo ustanovljenega meksikanskega cesarstva, katero je sam ustanovil in držal s francosko posadko. Šarlota si je na vse kriplje prizadevala, da bi njen mož postal cesar in ona z njim cesarica. Po dolgem oklevanju je naposled nadvojvoda Maks res sprejel ponujano mu čast ter začel zbirati prostovoljce, katere je hotel vzeti seboj v Meksiko, da bi se lahko naslonil na vojaško silo, katero bo privedel seboj.

Dne 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

pežu v Rim. Ko je bila v Valtikanu, se je njena bolezen znova pokazala, nakar je papež odredil, da so ji začasno dali več sob za njeno bivanje v njegovi palači, ker je bila že tako bolna, da je ni mogel take odsloviti.

Ko se je njeno stanje nekoliko popravilo, so jo odpeljali v Maksov grad Miramar pri Trstu, kjer je zopet prebila nekaj časa. Tukaj je morda v svetlih trenutkih mislila na tiste čase, ko je pred dvema letoma in pol tukaj svojega moža spremljevala, naj vendar sprejme mehiško cesarsko krono. Toda, kdo bi vedel, kaj je takrat blazna cesarica mislila. Polotila se je je misel, da jo hočejo zastrupiti. Zato ni nikdar pokusila nobene jedi, dokler ni pred njo pokusila njena mačka. Včasih pa je bila docela mirna ter se je celo o Mehiki mirno pogovarjala. Takrat je tudi igrala, ker je znala dobro igrati na razna glasbila. Vendar so zdravniki uvideli, da zdrava ne bo nikdar več. Pozneje so jo prepeljali na samotni grad Bouchout v Belgiji, kjer je živela docela ločena od vsega sveta.

Spočetka njene bolezni, ko je včasih vendarle še bila nekoliko pri zdravi zavesti, so ji sicer povedali, da so Mehikanci njenega moža Maksa ustrelili. Toda jasno je bilo, da ubožica te novice niti ni več mogla razumeti. Pri sebi v sobi je navadno imela veliko voščeno figuro, oblečeno v cesarsko uniformo. Misli je, da je to njen Maks. S to figuro se je večkrat pogovarjala ter mu na pamet igrala razne skladbe na klavir, katere je res dobro igrala. Včasih pa je hodila po parku na sprehod ter trgala cvetlice. S cveticami je potem krasila svojo sobo ter dala prižgati vse luči v gradu, češ, da se sedajle vozi k njej njen mož Maks.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

Še 19. januarja leta 1927 je uboga ženska bila rešena velikega trpljenja.

</

J. O. CURWOOD:

Lov na ženo

ROMAN

Toda — morda, stim!

vam bo v kakem pogledu zadovoljenje, če to priznam, vam sem sledil k Billovi koči zato, ker ste neobičajno lepi, in pa zato, ker mi je bilo do poštene igre. Vedel sem, da se motite. Vedel sem, kaj bo."

Prešla sta konec ulice in dospela na majhno livadico, mehko kakor baršunasta preproga. Spremljevalec je krenil proti njim.

"Zdaj mislim, da sem jim to izpodnesel," je nadaljeval s posmehljivim odtenkom v glasu. "Bilo je res dovolj drzno z moje strani, da sem vam sledil do Billove kolibe, ali ne? Morda bi mi to radi povedali, pa se ne morete odločiti. Sam naj govorim sebi v prilog, jelite? Pa ne morem — skoro da ne. Prav za prav sem kar jezen nase, ker sem pokazal toliko zanimanja za vas. Preživljam se s tem, da pišem knjige. John Aldous je moje ime."

Spremljevalka je pridružno vzkliknila in vsa osupla obstala na mestu. Čisto ponevedoma ga je prišla za roko.

"Vi ste — John Aldous — ki je spisal 'Pošteno igro' in 'Zene'?" je vprašala naglo dihače.

"Da," je dejal. Videlo se je, da ga njena osuplost zabava.

"Čitala sem te knjige — in čitala sem tudi vaše drame," je šepetala s čudno vznemirjenim glasom. "Vi prezirate ženske!" "Odkrito in resno."

Globoko je vzdihnila. Njena roka se je izmaknila njegovi desnici.

"To je strašno, strašno smešno," je rekla pogreznjena v misli, z očmi strmo uprtimi v solnčne vrhove gora. "Vse svoje življenje dni ste postavljali ženske na sramotni oder. Hoteli ste, da bi vas sovražile. In vendar..."

"Milijoni žensk čitajo moje knjige," je dejal s pritajenim nasmehom.

"Da — se čitajo vaše knjige," je odgovorila in mu pogledala naravnost v obraz. "Mislim pa — da ste zapisali marsikaj, kar se ne ujema z resničnostjo."

Zdaj je bil on na vrsti, da se začudi.

"Menite?"

"Da. In ne samo to. Zmerom sem mislila, da sem izpregledala vašo skrivnost — tajno bistvo vaših spisov, tisto, česar nečete razodeti, ker veste, da bi se vam ljudje smejali. Tak tedaj — me prezirate!"

"Vas nikakor ne."

"Saj sem ženska."

Nasmehnil se je. Od solnca rjavi obraz mu je zardel.

"Čas zapravljajva," jo je opozoril. "Slišal sem, ko ste pri Billu omenili, da hočete ujeti vlak za Tete Jaune. Povedem vas na dober obed. A zdaj — rad bi povedal tistim vrlim ljudem vaše ime."

Trenutek — nato mu je trdo in premo pogledala v oči.

"Imenujem se Jana. To je ime neobičajne ženske, ki ste si jo izmislili. Jana Grayeva."

"Zelo mi je žal," je dejal in se globoko priklonil. "Pojdiva. Če se ne motim, čutim vonj po pravkar pečenem kruhu."

Ko sta šla dalje, jo je iznenada prijel za roko. Čutila je silni pritisk njegovih prstov. Njegove oči so žarele od zanos.

"Ze imam!" je vzkliknil. "Priveli ste me do tega — domisleka. Iskral sem imena za njo — za ženo v svoji novi knjigi, ki bo vzbudila nemajhno presenečenje. Nisem ga mogel najti — vse do zdaj. Ladygray jo kr-

čutil je, kako se je zdržnila. Nagli, tesnobni pogled, ki ga je vrgla ranj, in nenadna bledica, ki ji je pokrila obraz, sta ga presenetila. Izpustil jo je zaradi te čudne izpremembe. Videl je, kako brzo diha in kako trdno stiska prste svojih blelih rok.

"Zdi se, da vam ni do tega," je rekel.

"Na žalost vam ne morem braniti," je odgovorila s tihim glasom. "Toliko hvale sem vam dolžna." A že je opazil, da se ji naglo vrača zavest. Privzdignila je glavo. "Niste se zmotili," je dodala, gledaje proti šotorom, "tudi jaz čutim vonj po svežem kruhu!"

"A če bi bil poudarek na prvi polovici besede: Lady gray?" je nadaljeval John Aldous, kakor da govori sam s seboj. "Morda poročete, da jo to slabi — a vendar, rad bi dal imenu diha vročega čuvstva. Predstavite si ljubimca, ko govori: Draga mala Ladygray, ali vam je toplo in prijetno? — ne kar tako Ladygray, kakor da gre za osebo z naslovom."

"Čutim, o! kruh, svež kruh!" je ponavljala Jana Grayeva, vsesavaje zrak in delaje se, kakor da ga ne sliši. "To mi vzbuja glad. Dajte, John Aldous, brž me peljite tja!"

Približala sta se prvemu izmed trojice stanovanjskih šotorov, na katerem je bil okorno naslikan napis: "Braća Otta, vodnika in dobavitelja opreme."

Šotor je bil velik in četrtooglat z obledelimi rdečimi in višnjevim progami in veseli ženski smeh se je razlegal iz njega. Ko sta se približala, se je trudno vzdignilo do pol tučata upehanih airaldskih terrierjev. Eden se je postavil proti njima in je zarenčal.

"Ničesar vam ne store," jo je pomiril Aldous. "Jack Bruce in Clott Ott sta njihova lastnika; to je najboljša tropa medvedjih psov v teh gorah." Za trenutek se je pokazala med vrati ženska. "In to je Mrs. Ottova," je dodal polglasno. "Ako bi bile vse ženske take, kakršna je ona, ne bi bil nikoli napisal stvari, ki ste jih čitali!"

Lahko bi bil tudi povedal, da je škotka. A tega ni bilo potreba. Njen dobrodušni obraz se je doslej smehljajal. Aldous je pogledal svojo spremljevalko in je videl, da se smehlja tudi ona. Obe ženski sta se zagledali druga v drugo.

Aldous je kratko pojasnil dogodek pri Quadu in povedal, da se misli mlada dama z vlakom odpeljati v Tete Jaune. Kakor hitro je izrekel Quadovo ime, je dobrosrčni nasmeh izginil z obličja gospe Ottove. "Kdaj sem že rekla Jacku, da bi temu človeku najrajši zavdala!" je vzkliknila. "Stopite naprej, ubožica. Dam vam čašico čaja."

"To pomeni v Otovem taboru obed," je pripomnil Aldous. "Lačna niti nisem, le trudna sem — strašno trudna," je slišal govoriti mlado žensko, ko je stopala z Mrs. Ottovo v šotor, in zdela se mu je, da ima njen glas nov, poseben, še bolj prikupen zvok. "Rada bi se odpovila, preden odide vlak."

Stopil je za njima v šotor in obstal pri vratih. "Tukaj imamo izbo, dragica," je rekla žena, odgrinja je zaveso. "Bodite kakor doma in lezite, dokler ne skuham čaja." Ko je izginil onkraj zaves, se je John Aldous tiho obrnil k ženi.

"Pazili boste, da pride za časa na vlak, jelite da, Mrs. Ottova?" je vprašal. "Odpelje se ob četrt na tri. Jaz moram zdaj iti."

Mislil je, da je storil svojo dolžnost. Stopil je iz šotora in obstal za trenutek zunaj s prekipevajočo prirčnostjo gladeč resaste glave medvedjih psov. Nato je zvižgaje odšel. Ni še desetkrat prestopil, ko ga je ustavil tih glas. Obrnil se je. Jana je stala pred vhodom.

Presenečen jo je gledal, kakor da ni še nikoli videl krasote, kakršna se mu je zdaj razodela. Mlada ženska je bila pogolglava in solnce je bilo po njej, oslabljeno po oblakih.

Njena glava je bila ovita z iskreno se kito zlatorjavih las, ki sta jih dotlej zakrivala klobuk in pajčolan. Nikoli preje ni videl tako divnih las, kakor so bili njeni, sečesani z jasnega čela, niti ne tako neverjetno belepolti in tako čisto sinje globinje v zenicah. Se se da je spoznal vso silo in krasoto, ki je bila v tej ženski. Dekliške nežnosti ni bilo opaziti na njej. To ni bila devotka. Bila je žena — čudovito krasna na oko; iz njenih oči je sijala plemenitost in moč, ki ga je osvajala obenem z mirno, skrivnostno lepoto njenega vnesenega obličja.

"Odhajate, pa mi niti z Bogom niste rekli," je dejala. "Ali morda vobče ne marate, da se vam še enkrat zahvalim — poslednjikrat?"

Njen glas ga je osvestil. Za trenutek je čutil, kako mu vlažno in trdno stiska roko, ne videč smehljaja, ki mu je poigraval na ustnicah, ko je sklanjal pred njo svoje plavo, s sivino presejano teme.

"Oprostite mi to pozabo," se je opravičil. "Z Bogom — želim vam veliko sreče!"

Se enkrat so se ujele njiju oči. Še enkrat se je priklonil, nato se je obrnil in je šel. Jana Grayeva je med vrati še enkrat pogledala nazaj. Aldous si je že spet poživljal. Njegov brezskrbni, mirni korak je bil poln neprisiljenosti in zdela se ji je, da veje ta neprisiljenost z dihom gora in prav do nje. Tudi ona se je nebržno usmehnila, ko je stopila v šotor.

III. Čepav John Aldous navzven ni kazal globoke notranje gajenosti, je vendar čutil njene učinke. Njegova pisateljska delavnost ga je bila že pred leti napravila za tarčo vsega ženskega sveta in tudi mnogih bolj skrita skrivnost — prav za prav ni preziral žensk.

(Dalje prihodnjič)

ki so bile snov vseh njegovih velikih književnih del in ki so vzbudile temu napolnjevala njegove dni s samim enoličjem, so mu bile življenje. On ni bil nevišteški. Globoko v svojem sreu — to je bila njegova naj-ženskega sveta in tudi mnogih bolj skrita skrivnost — prav za prav ni preziral žensk.

(Dalje prihodnjič)

Želodčno zdravilo iskreno priporočeno

TRINER'S ELIXIR OF BITTER WINE

Ne bodite sužnji neprebučnosti

NAROČITE SI PROSTI VZOREC — Triner's Bitter Wine Co. 544 S. Wells St., Chicago, Ill. Pošljite mi brezplačni vzorec. Ime Naslov

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podporna organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE ŽE 42 LET.

Glavni urad v lastnem domu: 1004 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOZENJE ZNAŠA NAD \$3,500,000.00.

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA NAD 100%.

K. S. K. Jednota ima okrog 35,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO STEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 186.

V Clevelandu, Ohio je 16 naših krajevnihih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega 42-letnega obstanka nad \$5,900,000.00.

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"

Če se hoče zavarovati pri dobri, poštenu in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruje za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruje se lahko za \$250; \$500; \$1000; \$1500 in \$2000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B." Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNISKA PODPORA:

Zavaruje se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Assessment primerno nizko.

K. S. K. Jednota nudi članstvu štiri najmoderneje vrste zavarovanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervno izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih assessmentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti kot pravi materi vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te mogočne in bogate podpore organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16 do 55. leta. — Za nadaljna pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 1004 No. Chicago Street, Joliet, Illinois

PREČITAJTE in TAKOJ SPOROČITE

svoje ime, naslov, poklic in tel. šte.

DA TUDI VASE IME UVRSTI KLASIFICIRANI

ISČEJO SE POVERJENCI za nabiranje podatkov v vsaki koloniji. Dostojen zaslužek ob malem trudu za zanesljivo, inteligentno in poznano osebo. PIŠITE!

NARODNI ADRESAR AMERIŠKIH HRVATOV-SLOVENCEV-RBOV IVAN MLADINEC Urednik 156 Fifth Ave. New York, N.Y.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena in stane samo: \$2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6121 St. Clair Ave. — Cleveland, O.

Sijajna otvoritev novih prostorov

Novi prostori za truke izdelka White in Indiana

Prodajni prostor in postrežba na 1421 East 49th Street

Z VEČJIMI PROSTORI — 75,000 SQ. FT. PROSTORA
POPOLNA NOVA OPREMA IN NAPRAVA ZA POSTREŽBO
NOV IN VEČJI DEPARTMENT ZA AVTNE DELE

VELIKA pomnožitev v prodaji truckov White in Indiana izdelka v clevelandskem okrožju — nad \$1,000,000 večja zadnje leto — nas je napotila, da smo se preselili v nove in večje prostore.

Celo osobe clevelandskega okrožja, pod vodstvom M. H. Andersona, distriktnega vodja — prodaja, postrežba, deli, knjigovodstvo in kreditni uradi — prej na 79th in St. Clair Ave. — so sedaj v novem prostoru na 1421 East 49th Street.

Obstoje iz celoga poslojpa, s 75,000 kvadratnimi čevlji prostora, zelo povečani prostori vključujejo novo napravo in stroje za postrežbo pri White in

Indiana busih in velik, popolnoma založen oddelki za dele.

Na razstavi je popolna izbira truckov White in Indiana izdelka, poleg tega je tudi sijajni novi White model 700 po najnižji ceni v White zgodovini in velika izbira Cad-nad-motorjem White truckov.

White je prava sila v civilnem in industrialnem razvoju Clevelanda nad 35 let. Smo ponosni, da clevelandski operatorji vedno bolj zahtevajo White produkte in da se je zaradi tega povečalo prostore za boljšo postrežbo.

Rabljeni trucki:

velika izbira na razstavi, vključivši dump in stake, tudi veliko drugih tipov, v vseh izdelkih. Zmerno ceneni.

CLEVELAND DISTRICT

THE WHITE MOTOR CO.

White

1421 E. 49th St. ENdicott 1850

Vabljeni ste, da pridete in si ogledate nove truck prostore.

Ameriški farmer bo kmalu začel z oranjem. Ali mu bo letina v 1937 prinesla dobro ali slabo? Poljedelski tajnik, Henry Wallace, levo, dela na načrtu, da bi farmarji lahko zavarovali svojo letino pri vladi Zed. držav.

Na sliki vidite osnutek spomenika Thomas Jeffersonu, ki ga bodo postavili v Washingtonu. Veljal bo \$3,000,000.